

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: V. R., narozený X, bytem T.,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 14.10.2020 proti rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2020 č.j. X o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 26.8.2020 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 1.6.2020 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 14.10.2020 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2020 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 1.6.2020, kterým mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 22.6.2020

Shodu s prvopisem potvrzuje M K.

namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 15.5.2020 je žalobce od téhož dne invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%. V odůvodnění rozhodnutí dne 26.8.2020 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 18.8.2020 bylo zjištěno, že žalobce je od 15.5.2020 nadále invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena o 5%, takže celkově činí 50%.

2. V **žalobě** žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho byl jeho zdravotní stav chybně posouzen, jelikož se nezměnil a nadále odpovídá invaliditě třetího stupně, když dne 29.9.2020 se znovu podrobil operativnímu zákroku na mozku pro recidivující atypický meningeom, jednalo se o ošetření gama nožem. Požadoval nové posouzení zdravotního stavu a po provedeném řízení zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 15.5.2020 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 27.7.2020 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce byl nadále uznán invalidní pouze pro invaliditu druhého nikoli třetího stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena o 5%, takže celkově činí 50%; den změny stupně invalidity: 15.5.2020 (datum jednání OSSZ) a doba platnosti posudku: 31.5.2021.
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 13.11.2020 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění; rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zasláního **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 26.8.2020 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 28.8.2020.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 16.12.2020 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie v nepřítomnosti žalobce. Z obsahu tohoto posudku ve znění usnesení o opravě posudku ze dne 4.1.2021 soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (26.8.2020) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona,**

šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, když se jedná o pokračování invalidity s datem vzniku 28.4.2014; doba platnosti posudku (lhůta KLP): trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace neurologa při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po operaci parasagitálního meningeomu parietálně bilater. (9/2013), stav po ozáření Leksellovým gama nožem (8.1.2015) pro residuální meningeom falxu parasagitálně vpravo; stav po opakovaném ozáření gama nožem pro recidivu (2/2018, 1/2019 a 29.9.2020); omezení zorného pole - oboustranně dolní skotom, omezení zorného pole na 20 st. k centru, nasálně omezení ke 30 st. PK MPSV dále uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-sever ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o těžké postižení, stavy v kompletní remisi, po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované, kde poruchy mají rozsah více než polovinu stupnice úplné poruchy funkčních schopností. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 65% podle kapitoly II, odd. A, položky 1d) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace s ohledem na počet recidiv onemocnění, i když se jedná o histologicky benigní tumor, svou lokalizací a chováním má dopad na zdravotní stav jako tumor maligní. Vzhledem k tomu, že žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena uvedená hodnota o 5%, takže celková ztráta poklesu pracovní schopnosti činí 70%. Dle komise žalobce pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopen výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. Závěrem komise ještě uvedla, že datum vzniku (invalidity třetího stupně) trvá, stanovena platnost trvale, když postižení zorného pole je trvalé a vzhledem k tomu, že tumor již 3x recidivoval a to v intervalu cca 1-1,5 roku, není předpoklad úplné stabilizace zdravotního stavu a návratu žalobce do pracovního procesu. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. **V § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10

procentních bodů. (*V této věci byly podmínky pro zvýšení shledány, jak uvedeno shora.*)

8. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2020 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
9. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
10. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 26.8.2020, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
11. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání třetího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16.12.2020 ve znění usnesení o opravě vady posudku ze dne 4.1.2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (26.8.2020) se u žalobce jednalo nadále o invaliditu třetího nikoli pouze druhého stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2020 a předcházející rozhodnutí ze dne 1.6.2020 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku, a to pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce nadále od 28.4.2014 a tedy k 1.6. i 26.8.2020 odpovídal třetímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila celkem 70%, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 50%.
12. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 16.12.2020 nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (od 28.4.2014), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – pokračování invalidity třetího stupně, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 4.1.2021 č.j. 16 Ad 82/2020-41, když rozhodnutí o snížení stupně invalidity a výše invalidního důchodu z třetího na druhý stupeň ode dne 22.6.2020 by žalovaná nevydala v případě, když by se dle výše uvedených posudků lékařů OSSZ a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

ČSSZ nejednalo o snížení stupně invalidity žalobce.

13. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 4. ledna 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.